

Στου Χριστού το λιμάνι.

Πριν γίνεις άγιος, γίνε άνθρωπος... Πες μια ζεστή καλημέρα στο διπλανό σου. Μάθε να πίνεις ένα καφέ με τον άνθρωπό σου. Χαμογέλα στο γείτονα. Δες την καινούργια μπάλα του παιδιού σου. Πες έναν έπαινο στην κορούλα σου που γύρισε απ' το σχολείο. Δώσε ένα φιλί στη γυναίκα σου για το μουςακά και το σπυρωτό πιλάφι. Χάιδεψε τον άντρα σου που έχει

πονοκέφαλο απ' τις σκοτούρες.

Δώσε κανα φιλό στο φτωχό. Βάλε φαΐ στο πηλίνο πιατάκι, για τα γατάκια της γειτονιάς που τρέμουν. Άλλαξε κανάλι για χατήρι της. Κάνε πως δεν άκουσες τη γκρίνια του. Κι όταν ξεχάσεις το σφίξιμο και το 'στόχο' της αγιότητας, ίσως ...και να την έχεις αγγίξει ήδη!.. Απ' αυτά τα απλά, τα 'χαζά', τα καθημερινά. Που δεν μυρίζουν και πολύ λιβάνι. Μα σε πάνε στου Χριστού το λιμάνι. Καρφί. Άνευ διοδίων, τριωδίων.

π. Ανδρέας Κονάνος

Έαν λόγω προχωρημένης ηλικίας σταματήσεις νά άμαρτάνεις...

Όταν έχεις άκμαϊες τις δυνάμεις σου για δουλειά, τὰ νιάτα σου τὰ ξοδεύεις στις άμαρτίες. Όταν τὰ μέλη τοῦ σώματός σου κουρασθούν, τότε τὰ προσφέρεις στοῦ Θεοῦ, τότε πού δέν μπορούν σέ τίποτε νά χρησιμοποιηθοῦν, ἀλλά ἀπό ἀνάγκη άτονοῦν, διότι παρέλυσαν οἱ δυνάμεις τους λόγω μαρασμοῦ τῆς ηλικίας. Ἡ σωφροσύνη τῶν γηρατειῶν δέν λογίζεται σωφροσύνη, ἀλλ' άδυναμία τοῦ ἀνθρώπου νά άμαρτάνει.

Ο νεκρὸς δέν στεφανώνεται. Κανένας δέν θεωρεῖται δίκαιος, ἂν ἀπό άδυναμία δέν πράττει τὸ κακό. Όσο οἱ δυνάμεις σου διατηροῦνται άκμαϊες, νά νικᾷς τὴν άμαρτία με τὴν αὐτοκυριαρχία στον εαυτό σου. Αυτό άκριβῶς εἶναι ἡ άρετή: τὸ νά άπομακρύνεσαι ἀπὸ τὸ κακὸ και νά πράττεις τὸ καλὸ.

Ἡ άδυναμία διαπράξεως τῆς άμαρτίας αὐτὴ καθαυτὴ δέν εἶναι ἄξια οὔτε για ἐπαινους οὔτε για τιμωρίες. Έαν λόγω προχωρημένης ηλικίας σταματήσεις νά άμαρτάνεις, τὰ εὔσημα ἀνήκουν στην άδυναμία τῆς φύσεώς σου λόγω ηλικίας. Ἐμεῖς ἐπαινοῦμε αὐτοὺς πού εἶναι ἀγαθοὶ ἀπὸ τὴν προαίρεσή τους και ὄχι αὐτοὺς πού ἐξ ἀνάγκης ἐμποδίζονται νά άμαρτήσουν.

Μέγας Βασίλειος

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι.Ν ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
www.inagiounikolaoutouneou.gr
ΕΤΟΣ ΙΖ' • ΜΑΙΟΣ 2018 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 142

Για ποιόν χτυπά η καμπάνα...

Κάθε Κυριακή το ίδιο πράγμα... επτά η ώρα το πρωί, εκεί που ο ύπνος είναι πιο γλυκός από όλες τις άλλες ώρες, ένας ήχος ενοχλητικός έρχεται να σου χαλάσει την απόλαυση. «Νταν ντιν νταν». Βαριαναστενάζεις, αλλάζεις πλευρό και παρακαλās να πάψει επιτέλους για να καταφέρεις ξανά να παραδοθείς στην αγκαλιά του Μορφέα. Κι ενώ τα καταφέρνεις γύρω στις οκτώ ξανά αυτός ο ήχος « νταν, ντιν, νταν », «α δε θα τα πάμε καλά» σκέφτεσαι. Μια Κυριακή λες σου μένει κι εσένα και θες να κοιμηθείς. Κι εκεί που τα βλέφαρά σου βαραινουν και είναι έτοιμα να κλείσουν για άλλη μια φορά, σαν κάποιος να το κάνει επίτηδες βρε αδελφέ, ξανά αυτός ο ήχος «νταν».

Εκεί είναι που φουντώνεις και ανοίγεις το στόμα σου και δεν ξέρεις τι λες: «και τι πράγματα είναι αυτά; Να μην μπορεί ένας άνθρωπος να κοιμηθεί; όλη τη βδομάδα δουλεύω, κανείς δε με σκέφτεται;» και άλλα τέτοια. Μα δε σου πέρασε ο λογισμός αδελφέ μου, πως ακριβώς επειδή Κάποιος σε σκέφτεται, για αυτό χτυπά η καμπάνα, επειδή Κάποιος δε θέλει να έρθει και να σε βρει να κοιμάσαι... «ανάξιος ο δούλος, ον ευρήσει ραθυμούντα»

Τρεις φορές σου φώναξε ο Κύριος και τις τρεις τον αρνήθηκες και σε αντίθεση με τον Πέτρο, εσύ δεν το μετάνιωσες. Ο ήχος της καμπάνας είναι το κάλεσμα του Θεού προς εσένα... Άκουσες την καμπάνα; Σημαίνει

πως ο Θεός σε φωνάζει και θέλει να πας στον Οίκο Του.Μια Κυριακή λες σου μένει να ξεκουραστείς. Μα υπάρχει μεγαλύτερη ανάπαυση από αυτή που προσφέρει ο Χριστός; «Δεύτε πάντες οι κοπιώντες και πεφωτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμās». Μα είναι πολύ νωρίς, σκέφτεσαι, να ξυπνάς στις επτά το πρωί... Γιατί δε σκέφτεσαι όμως μήπως είναι πολύ αργά να κοιμάσαι στις έξι το χάραμα μετά από το λεγόμενο «κλάμπινγκ»; Δεν μπορείς να πας στην πρώτη καμπάνα; Πήγαινε στη δεύτερη. Ούτε στη δεύτερη μπορείς; Πήγαινε στην τρίτη. Ούτε στην Τρίτη; Πήγαινε τουλάχιστον πριν το Ευαγγέλιο. Υπάρχει λύση αρκεί να θέλεις. Θέλεις; Αύριο, λοιπόν, που είναι Κυριακή μην αναρωτηθείς για ποιόν χτυπά η καμπάνα... για εσένα χτυπάει.

Σε καλεί ο Θεός... Όπως ο Νώε χτύπαγε το ξύλο στην κιβωτό για να συγκεντρωθούν όλα τα ζώα και να γλυτώσουν από τον φυσικό κατακλυσμό, έτσι και η καμπάνα σε καλεί στην κιβωτό της Εκκλησίας προκειμένου να σωθείς από τον κατακλυσμό των πειρασμών και των της αμαρτίας. Ας μην αφήνουμε έναν ύπνο να μας κοστίσει την πνευματική αφύπνιση...

Π του Α.

Πεντηκοστή:

Η εκπλήρωση όλων των πόθων μας!

Πεντηκοστήν εορτάζομεν. Γιορτάζουμε Πεντηκοστή. Δηλαδή ποιό γεγονός; Όπως διηγείται ο ιερός ευαγγελιστής Λουκάς στις «Πράξεις» (βλ. Πράξ. β' 1-13), στις έννιά το πρωί της πεντηκοστής ημέρας από το Πάσχα άκουσθηκε ήχος οςν βοή οφοδροῦ ανέμου, πού γέμισε το ὑπερῶο σιό ὁποῖο ἦταν συναθροισμένοι οἱ Μαθητές τοῦ Κυρίου. Καί εἶδαν νά διαμοιράζονται ο' αὐτοὺς γλώσσες παρόμοιες μέ γλώσσες φωπῆς.Καὶ ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ ἰδρύθηκε ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ταμιούχος τῆς Χάριτος. Σκιρτοῦμε ἀπὸ χαρά, πανηγυρίζουμε μέ λαμπρότητα οἱ ποιοὶ σήμερα ἤν ἔλευση καὶ ἐνοίκηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σὺς καρδιές μας. Τὸ αἷμα τοῦ Θεανθρώπου ἀνοίξε τοὺς καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ, καὶ χαρίζεται σιοὺς ἀνθρώπους «τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν» (Ἰω. δ' 10), ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἀναγεννητική, ἡ ἁγιαστική, ἡ φωποιτική, ἡ εἰρηνοποιὸς καὶ παρακλητική.Βέβαια τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πάντοτε ἐνεργοῦσε, καὶ πρὸ Χριστοῦ, μαζι μέ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, ἡ ἀδιάρρητη Ἁγία Τριάς, καὶ εὐεργετοῦσε τοὺς ἀνθρώπους.

Ἄλλὰ ἰώρα ἐκκύνεται πλοσυροπάροχα, δαυιλέοιαι «ἐπὶ πᾶσαν σάρκα» (Πράξ. β' 17· Ἰωήλ γ' 1) μέσα σὴν Ἐκκλησία καὶ χαρίζει ὅχι ἀπλῶς κάποιες παροδικές ἐλλάμψεις ἡ ἐνιοχόσεις, ἀλλὰ προκαλεῖ μόνιμες καὶ ριζικές ἀλλοιώσεις, μεταμορφώνει τὸν ἄνθρωπο, ὥστε νὰ καθίσταται αὐτὸς «καινὴ κτίσις», νέα δημιουργία, υἱὸς Θεοῦ κατὰ χάριν. «Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ καινὰ γέγονε τὰ πάντα» (Β' Κορ. ε' 17). Πέρασαν τὰ παλαιά, ἡ παλαιὰ κατὰστασις τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν ὁποία ἦταν ὑποχείριος τῶν παθῶν του καὶ παίγνιο τῶν δαιμόνων. Ἰσχύει νέα πραγματικότητα, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ βασιλεία τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἡ βασιλεία τῶν φωτίομορφων τέκνων τοῦ Θεοῦ. Γιορτάζουμε Πεντηκοστή, διότι πλέον ἡ «ἀμαρτία ἡμῶν οὐ κυριεύσει» οὐ γάρ ἐομεν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν» (Ρωμ. ζ' 14). Δὲν ἔχει πᾶ καμία δύναμη ἐπάνω μας ἡ ἀμαρτία. Διότι βρισκόμαστε ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Χάριτος. Ζεῖ μέσα μας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δὲν ὑπάρχει πάθος ἀνίαιο οὔτε πειρασμός ἀνίκητος. Μποροῦμε νὰ καταιοχύνουμε τὸν διάβολο, μποροῦμε νὰ νικήσουμε τὸν κακὸ ἐαυτό μας, νὰ τὸν νεκρώσουμε τελείως· ὅχι μέ τῆς δικῆς μας δυνάμεις ἀλλὰ μέ τῆς Χάρης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού εἶναι μαζί μας (πρβλ. Α' Κορ. ιε' 10). Μποροῦμε νὰ συγχωρήσουμε, νὰ ἀγαπήσουμε, νὰ -καλλιεργήσουμε τὴν ἀρετὴ, νὰ ἐνωθοῦμε μέ τὸν Θεό.Σκιρτοῦμε ἀπὸ ἀγαλλίασις, διότι σήμερα ἐκπληρώθηκε ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Κυρίου ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἀρῆσει ὀρφανούς (βλ. Ἰω. ιδ' 18). «Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον· ἄββα ὁ πατήρ» (Γαλ. δ' 6).Μᾶς χαρίσθηκε Αὐτὸς πού «συνανιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν» (Ρωμ. η' 26). Αὐτὸς πὸν μᾶς βοηθᾷ, μᾶς συμπαρίσταιται σὺς φυσικὲς καὶ ἡθικὲς ἀδυναμίες μας, τὶς ἀναπληρώνει, μᾶς δίνει τὴ δύναμιν νὰ τὶς ὑπερβῶμε. Σιὸ πολυκύμαντο ταξίδι τῆς ζωῆς μας μέχρι τὸ γαλήνιο λιμάνι τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν δὲν πλέουμε πλέον μόνοι. Εἶναι μαζί μας ὡς πολύτιμος συνοδοιπόρος, στοργικὸς φίλος καὶ μεγαλειώδης ἄρωγος ὅχι ἐκλεκτὸς ἀξιωματοῦχος τοῦ οὐράνιου Βασιλεῖα, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς! Ὅχι ἄγγελος οὔτε ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Θεός, τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Μετὰ τὴν Πεντηκοστή τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βασιλεύει σὺς καρδιές τῶν ποιωῶν, σὺς καρδιές μας, ἐφόσον δὲν Τὸ ἀποδιώκουμε. Ἐμπνέει μετάνοια, οκῦβει πάνω ἀπὸ τὶς συορροοῦσες πληγές τῆς ψυχῆς καὶ μέ διακριτικὴ ἀγάπη -ἀπεργάζεται τὴ θεραπεία τους. Μᾶς ἀνορθώνει ὅταν πέφτουμε, μᾶς παρηγορεῖ ὅταν θλιβόμαστε, συμπολεμεῖ μαζί μας κραταιῶς σὴν ἀγωνιώδη πάλη μας σῶμα μέ σῶμα ἐναντίον τῶν δαιμόνων. Δυναμώνει τὴν ἐλπίδα, κραταιώνει τὴν πίστη. Περώνει τὸ νοῦ οὐ οὐράνιες ἀναβάσεις, γεννᾷ πόθους ἱεροῦς, ἐνιοχέει τὴ θέληση. Διανοίγει τὰ πνευματικὰ -αἰσθητήρια, γιὰ νὰ ἀνιλαμβάνονται τὶς θεῖες ἀλήθειες καὶ τὰ οὐράνια μυστήρια. Χαρίζει ἀνεκλάλητα βιώματα σὴ Λαίρεϊα· φωτίζει σὴν πνευματικὴ μελέτη. Σὴν προσευχὴ ὑπερνευχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, μεοιεύει γιὰ μᾶς, ἐνώνει τὴ φωνὴ Του μέ τὴ δική μας καὶ κρᾶζει μαζί μας πρὸς τὸν Πατέρα (βλ. Ρωμ. η' 26, 15-16). «Πεντηκοστήν εορτάζομεν καὶ Πνεῦματος ἐπιδημιάν. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὴ γῆ μας, ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ οὐρανός, ὁ ἄνθρωπος θεοφόρος! Ἄλλη κτίσις, «καινή». Ἄλλη ζωή, οὐράνια. Ἄλλες δυνατότητες, ἀσύλληπτες. Ἄλλες ἐμπειρίες, μυστικές, μακάριες, ὑποποιές. Πεντηκοστή: ἡ ἐκπλήρωση ὅλων τῶν πόθων μας!